

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Phœnicis ætatem & vrbem fabulosam esse.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

de anima.
Tertullian.
lib. de resur-
rect.

Iob. 29. 18.

Plin. lib. 11.
nat. hist. c. 22.
& seq.

de resurrectione securis. Vult ergo Tertullianus Phœnici ipsas
sacras litteras testimonium dare. Certè illud Iob: *Dicebam: In
nidulo meo moriar, & sicut palma multiplicabo dies; Septua-
ginta verterunt; & sicut Phœnix multiplicabo dies.* Accedit ad
hæc testimonia rationis similitudo. Quippe & bombyces sunt
è vermibus. *Hi eruca sunt. Fit deinde, quod vocatur bombyx,
ex ea necydalus, ex hoc in VI. mensibus bombyx. Telas araneorum
modo texunt ad vestem luxumq; feminarum, qua bombycina ap-
pellatur. Bombyces & in Coe insula nasci tradunt, cupressi, tere-
binthi, fraxini, quercus florem imbribus decussum terra halitu ani-
mante. Fieri autem primò papilioes paruos nudosq; mox frigoris
impatientia villis inhorrescere, & aduersum hyemem tunicas sibi
instaurare densas, pedum asperitate radentes foliorum lanuginem
in vellera. Hanc ab his cogi subigiq; unguium carminatione, mox
trahi inter ramos, tenuari ceu pectine. Postea apprehensam corpori
inuolui nido volubili. Tum ab homine tolli, fictilibusq; vasis tepore &
furfurum esca nutriri: atque ita subnasci sui generis plumas, quibus
vestitos ad alia pensa dimitti. Quæ verò cœpta sint lanificia, huius-
re lentescere, mox in fila tenuari iunco fusis. Ut ergo hic ex ver-
me fit auis, & ex aue rursus vermis, mirabili naturæ in se rede-
untis circulo, cur non idem possit fieri in aue vitæ digniore?
quid enim nobilius, Bombyx, an Phœnix? Hæc talia pro
Phœnice causam agunt.*

III.

Mihi tamen longè secus videtur, nimirum vel Phœni-
cem omnino non esse, vel, si est, non talem esse, qualis descri-
bitur, & passim putatur. Nam in primis, quis, tempore Ro-
manorum, quingentis annis vixit, ut Phœnicis annos nume-
raret? Deinde etsi prima mundi ætas Macrobius tales habuit,
immò & qui octingentos etiam annos excederent, vnde illi,
si post quingentos annos Phœnicem denuò viderunt, scire po-
tuerunt, eundem esse, & non alium, quem ante tot annos
aspexerunt? Fateor, in proverbio esse, ut longæui Phœnicis
ætatem viuere dicantur; num idcirco Phœnix quingentos an-
nos, & ut alij fabulantur, cum Ioanne Tzetze (qui id ex Cha-
remone Ægyptio sacrarum litterarum scriba constanter affir-
mat) sex & septem annorum millia viuit, quia Nestor pluri-
mos vi-

mos vixit, cui Homerus tres attribuit ætates. Audierat quidam litterarum studiosus, seu scholasticus, apud Hieroclem, cornicem, (quippe ni & coruum?) trecentos annos perdurare. Emit ergo, ut veritatem experiretur; quasi & ipse trecentos annos victurus. Tales mihi videntur & isti exploratores naturæ, qui temeritate sua quingentos Phœnicis annos metuntur, non quinquaginta victuri. Quantò illis plùs credendum est, quàm qui aiunt pubentis hominis ætatem novies vincti à cornice, cornicis ætatem quater à ceruo; cerui ter à cornuo, & denique corui novies à Phœnicè? quis harum inter se bestiarum annos & vitam potuit computare? quis eas vnà aluit, aut posteris tradidit alendas? Nam de aue hac sex aut septem annorum millibus vivente, nimis palpabile est mendacium, cum neque ipse hic Mundus adhuc tam diu durauerit, neque fortasse etiam tam diu sit duraturus. At probatum est ait Solinus, *quadraginta & quingentis eam durare annis? unde probatum est? rogos suos struit ciuannis, quos prope Panchaiam concinnat, in Solis urbem strue altaribus superposita? Unde mors, & vita eius, & tota ætas tabulis publicis annotata sciri potest, & Cornelius Valerianus Phanicem deuolasse in Ægyptum tradit Q. Plautio, Sexto Papinio Coss.* Ex his quæro, quo volarit Phœnix, & vbi se renascens restaurarit antè, quàm Heliopolis conderetur? An eò vsque nullus senescens casia, thurisq; surculis alibi construxit nidum, repleuitq; odoribus, ut super emoreretur? Si tunc alibi denatus & renatus est, cur, post eam urbem conditam demum, ad hæc altaria astringitur? an non vnum casu eò deuenisse, ceteros alibi vitam posuisse credibile est? Quæro iterum, an nullus interim à fortiore bestia, aut perimè iaculo potuerit venatoris? Si enim mortalis est, occidi potuit. Si occisus aliquis fuit, & vnicæ semper auis est, unde posteris eius repullularunt? Certè ipsi authores, qui id affirmant, valde dubitant. Plinius enim, vbi dixit: *Allatus est in urbem Claudy Principis censura, & in comitio propositus (Phœnix) quod aëlis testatum est, mox adiecit, sed quem falsum esse nemo dubitaret.* Esto igitur, multi sint, qui dicant, esto tabulis publicis sit annotatum, tamen etiam quod

Homer. Odyss. 3;

Plin. lib. 7. cap. 48.

Solin. Polyhist. c. 36.

Plin. Nat. hist. l. 10. c. 2.

Plin. loc. cit.

Alian. de
hist. animal.
lib. 5. c. 57.

Plin. l. 7. c. 48

IV.
Nicol. de
Comitib.
A Fabrica
del mundo.

actis testatum est, falsum esse, Plinij ætate, nemo dubitavit. Herodotus de eodem loquens, ita scribit: Eum aiunt (quod miris non sit verisimile hoc excogitare) ex Arabia proficiscentem in templum solis gestare patrem myrrha obvolutum, & in eo templo hærere. En ut dissentiant narratores, neque verisimile autumant, quod ipsi memorauerunt. Ælianus certè de longa Phæniciæ ætate loquitur ita. Horum quingentorum annorum tempus impletum sciunt Ægyptiorum valde pauci, & hi Sacerdotes; & quidem inter se conuenire non possunt de his, & contendunt, vel quid nunc, vel in posterum hac diuina auis veniet; vel quod iam oportebat eam venisse. Tanta apud ipsos Ægyptios huius auis est incertitudo. Quid quod & diuinam eam esse oportet? Non sapientia est, ait idem, Phanicem auem scire ubi Ægyptus est? ubi Heliopolis, quò ipsi definitum est venire? & ubi aliquando pater cõditus sit? & in quibus oculis? Et esto viam nõrit, quaro tamen, si Heliopolim Phænici venire necessum est, & in templo Solis ex se ipso renasci, quò iam, hoc nostro tempore, volet, ut funus, & ex funere pullus fiat, cum neque templum, vrbs solis ampliùs extat? Certè meritò dictum est, Hesiodum fabulosè multa de hominum auo, reliqua fabulosius in Phæniciæ & Nymphis retulisse. Nam & ortus animalis perfectissimi, & ut describitur, elegantissimi, non ex ouo, sed ex cinere, ex verme, sine semine; & singularitas sine compare; & ætas, siue solares, siue lunares tot annos credatur viuere; & veniendi modus, & se ipsum interimendi per flammam ratio ac locus naturæ repugnat.

Qua de causâ fabulis etiam ascribendum est, quod Nicolaus de Comitibus tradit, in vltiore India, auem esse, cui Semenda nomen, trifido rostro, sentientem mortis suæ horâ, ea enim propinqua, deferre ligna in nidum suum, cantilla-req; suauiter, atque alarum percussione incendere ligna, ipsaque illo igne consumi, indeq; vermiculum gigni, qui postea in auem crescat. Ab Phœnice hæc sumta, quis non videt? auem calore ignis non cruciari, quis credat? cruciari autem, & nullis catenis alligatam, non profugere, quis sibi persuadeat? Nempe iam & in bestijs Laurentios & Apollonia